

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/48/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723202716
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8723202716.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Košča, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zast: JUDr. Mgr. Drahoslav Magdziak, advokát so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, proti žalovaným: 1/ Mäsokombinát NORD SVIT, s.r.o., so sídlom Hlavná 5, 059 21 Svit, IČO: 36 171 093, zastúpený splnomocneným zástupcom F. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX H., 2/ Generali Česká pojišťovna a. s., so sídlom Spálená 75/16, 110 00 Praha - Nové Město, Česká republika, IČO: 45 272 956, konajúca prostredníctvom: Generali Poistovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 54 228 573, v konaní o náhradu škody vo výške 3.824,30 eur, o odvolaní žalovaného v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 21C/41/2023-79 zo dňa 04.07.2024 takto jednohlasne

rozhodol:

Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade r u š í rozsudok súdu prvej inštancie a konanie medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade v celom rozsahu z a s t a v u j e .

Žalovaný v 2. rade m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto: žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.824,30 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznáva voči žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.05.2023 domáhal, aby súd uložil žalovanému v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť sumu vo výške 3.824,30 eur spoločne a nerozdielne do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a náhrady trov konania.

3. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 26.05.2021 v čase o 23.30 hod., na mieste Dialnica G. v úseku kilometra XXX smer C., došlo k škodovej udalosti, ktorá bola spôsobená tým, že vozidlom žalovaného v 1. rade EČV: C. bol ťahaný náves EČV: C., ktorého prevádzkovateľom bol žalovaný v 1. rade a ktoré viedol vodič I. E., z ktorého došlo k odtrhnutiu pneumatiky, ktorá zostala ležať na ceste, čím došlo k stretu jeho vozidla s touto pneumatikou, čo malo za následok vznik škody na jeho vozidle. Škodovú udalosť nahlásil žalovanému v 2. rade, t.j. poisťovni Generali Poistovňa a uplatnil u poisťovateľa svoje právo na náhradu škody nasledujúcim dňom, t.j. 27.05.2021, pričom sa obrátil aj na Národnú banku Slovenska za účelom prešetrenia postupu žalovaného v 2. rade, keďže nesúhlasil s uzavretím poisťovnej udalosti bez poskytnutia poistného plnenia, čo ho utvrdilo v opodstatnenosti nároku uplatneného touto žalobou. Nesúhlas s konštatovaniami žalovaného v 2. rade potvrdzuje Národná banka Slovenska v predmetnej odpovedi na jeho podanie zo dňa 16.11.2021, v ktorej poukazuje na nesprávnosť aplikácie teoretických poznatkov a právnych predpisov v praxi a na absurdné konštatovanie

poisťovne o nesplnení predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Škoda na jeho vozidle EČV: E. bola vyčíslená sumou 3.824,30 eur, ktorá je bez ďalších pochybností preukázaná faktúrou. Žalovaný v 2. rade listom zo dňa 21.06.2021 mu oznámil, že ukončil likvidáciu škodovej udalosti poskytnutia poistného plnenia s odôvodnením, že škoda bola spôsobená osobitnou povahou prevádzky a nebola spôsobená okolnosťami, ktoré by mali pôvod v prevádzke. Listom zo dňa 29.06.2021 zaujal svoje stanovisko k oznámeniu o ukončení likvidácie škodovej udalosti bez poskytnutia poistného plnenia tak, že opätovne žiadal žalovaného v 2. rade o prešetrenia škodovej udalosti. Žalovaný v 2. rade list prevzal dňa 01.07.2021. V odpovedi žalovaného v 2. rade zo dňa 23.07.2021 poisťovňa vymedzila predpoklady zodpovednosti za škodu, pričom podľa ich názoru „...absentuje preukázanie priamej príčinnej súvislosti medzi udalosťou vyvolanou osobitnou povahou poisteného vozidla a vznikom škody na poškodenom vozidle...atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho.“ Podľa názoru žalovaného v 2. rade nebola dodržaná príčinná súvislosť, pretože pneumatika nebola odhodená priamo na motorové vozidlo, ale na vozovku a až následne do nej narazilo motorové vozidlo po tom, čo na ceste už ležala. Žalovaný v 1. rade je prevádzkovateľom vozidla, ktorý zodpovedá za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Ustanovenie § 427 OZ sa vzťahuje, okrem iného, aj na motorové vozidlá (ide o cestné motorové vozidlá, vozidlá dráhy, pohyblivé pracovné stroje). Z hľadiska aplikácie daného ustanovenia nie je dôležité to, ako žalovaný v 1. rade ako prevádzkovateľ spravidla užíva svoje zariadenie, alebo na čo má podľa jeho predstáv toto slúžiť, rozhodujúci je spôsob jeho faktického využitia v čase škodovej udalosti, teda to, či bola škoda vyvolaná osobitnou povahou jeho prevádzky, prejavujúcou sa pohybom, zvýšenou rýchlosťou, technickými nárokmi na ovládanie atď. Pre vznik zodpovednosti za škodu zo strany žalovaného v 1. rade v zmysle § 427 OZ, je potrebná príčinná súvislosť medzi udalosťou, ktorá je vyvolaná osobitnou povahou prevádzky a vznikom škody, čo konštatoval aj žalovaný v 2. rade, avšak s nesprávnym právnym posúdením veci. Udalosťou je v danom prípade odtrhnutie pneumatiky z idúceho vozidla a následne náraz do odletenej pneumatiky zo strany druhého vozidla, čím vznikla škoda, a preto bol toho názoru, že medzi udalosťou a spôsobením škody je evidentne príčinná súvislosť ako predpoklad na vyvodenie zodpovednosti za škodu. Pojem „osobitná povaha prevádzky“ Občiansky zákonník nevymedzuje a je potrebné vychádzať z toho, že v osobitnej povahe prevádzky sa prejavujú typické vlastnosti prevádzky, ktoré spočívajú v jej určitej nebezpečnosti a ktoré sú spôsobilé vyvolať škodu. Osobitná povaha spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zodpovednosť, upravená § 427 až § 431 OZ, je objektívnou zodpovednosťou, čiže zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie. Liberácia žalovaného v 1. rade v danom prípade nie je možná. Jednotlivé možnosti liberácie sú upravené v § 428 OZ, na základe ktorého, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke zákon nedefinuje. Je možné povedať, že tieto okolnosti sú spôsobením prevádzky na okolie či dovnútra spôsobom, ktorý je prejavom typických vlastností prevádzky, ktorého súčasťou je určitá nebezpečnosť vzhľadom na rýchlosť, silu a pod., náročnosť na ovládanie a technická zložitosť, čo všetko môže potenciálne vyvolať nepriaznivý škodlivý následok. Bývalý Najvyšší súd SSR v rozhodnutí č. R 3/1984, s. 97, konštatoval: „Za okolnosť majúcu svoj pôvod v prevádzke treba považovať okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou“, ktorý zároveň v rozhodnutí č. R X/XXXX konštatoval: „medzi okolnosti, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke, patria nedostatky alebo vady materiálu, aj keď sú skryté (napr. zlyhanie bŕzd, prasknutie pneumatiky, prasknutie čelného skla, nevysunutia podvozku lietadla).“ Vo svetle súdnej praxe, škoda je spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku, ak bola spôsobená prasknutím pneumatiky, a to aj v prípade krátkodobého prerušenia jazdy, ako aj súčasťou motorového vozidla, ktoré bolo počas jazdy uvoľnené a spôsobilo inému škodu. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je škodová udalosť. Podľa judikatúry, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje faktúra, ktorá predstavuje hodnoverný doklad o oprave vozidla, keďže predstavuje konkrétne vyčíslené majetkové hodnoty (vyjadrené v peniazoch), ktoré bolo potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo malo rovnaké parametre ako pred škodovou udalosťou. Rozsah náhrady škody by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby časť nákladov neuhradených žalovanými musel znášať poškodený, ktorý nezavinil škodovú udalosť. Z vyššie uvedeného je možné bezpochyby konštatovať, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prevádzky, pretože bola spôsobená odtrhnutím

pneumatiky z vozidla žalovaného v 1. rade a neboli zistené žiadne okolnosti, ktorými by bola splnená podmienka liberácie.

4. K žalobe sa vyjadril žalovaný v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 03.07.2023, v ktorom uviedol, že škodovú udalosť zo dňa 26.05.2021 riadne nahlásil svojej poisťovni, teda žalovanému v 2. rade. Vodič I. E. ihneď po tom, čo zistil technickú poruchu - poškodenie pneumatiky návesu, s vozidlom zastavil a išiel do protismeru jazdy, aby zistil, či nie je prekážka na ceste. Až potom, keď už časť behúňa poškodenej pneumatiky ležala na ceste, žalobca do nej so svojim vozidlom narazil. Za daných okolností ponecháva na zváženie súdu, aby po vykonanom dokazovaní a údajným kamerovým záznamom rozhodol o tom, či bola škoda na vozidle žalobcu spôsobená žalovaným v 1. rade prevádzkou dopravného prostriedku a či je daná jeho zodpovednosť v zmysle § 427 a nasl. OZ.

5. Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení k žalobe doručeným súdu dňa 06.07.2023 uviedol, že tak ako ho označil žalobca v žalobe, nie je nositeľom právnej subjektivity a procesnej subjektivity, preto je potrebné zastaviť konanie. Uviedol, nakoľko žalobcom označená pobočka poisťovne z iného členského štátu, ako organizačná zložka, nie je nositeľom procesnej subjektivity, pričom v zmysle § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky. Uviedol, že má za to, že nebola splnená časová súvislosť vzájomného pôsobenia prevádzok, keďže pneumatika ležala stabilne na zemi v čase, keď do nej narazilo motorové vozidlo poškodeného, tak ako tvrdí aj žalobca. Poukázal na § 431 OZ. V predmetnom prípade absentuje preukázanie priamej príčinnej súvislosti medzi udalosťou vyvolanou osobitnou povahou poisteného vozidla a vznikom škody na poškodenom vozidle. Z popisu vzniku škody jednoznačne vyplýva, že pneumatika ležala na ceste v jazdnom pruhu poškodeného niekoľko minút a možno predpokladať, že vodič poškodeného vozidla si ju mohol všimnúť. Pneumatika nebola odhodnená priamo na poškodené vozidlo, ale na vozovku a až následne do nej narazilo poškodené vozidlo po tom, čo na ceste pneumatika už ležala. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/130/2010, 2Cdo/292/2006 a 5Cdo/126/2009. Poškodený má v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení nárok, aby mu poisťovateľ za poisteného uhradil uplatnené oprávnené a preukázané nároky na náhradu škody. V každom jednotlivom prípade musí byť však preukázaná priama príчинná súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky poisteného motorového vozidla a vznikom škody, ktorú si poškodený uplatňuje, pričom musí ísť o jednoznačné preukázanie priamej príčinnej súvislosti. Preto je potrebné zaoberať sa preukázaním priamej príčinnej súvislosti medzi osobitnou povahou prevádzky zúčastnených vozidiel a vznikom škody na poškodenom vozidle.

6. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 427 ods. 1, 2, § 428, § 429, § 430 ods. 1, 2, § 431, § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.

7. Po skutkovom a právnom posúdení veci súd prvej inštancie uviedol, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku patrí medzi tie prípady zodpovednosti za škodu, v ktorých sa potreba právneho pripísania zodpovednosti určitému subjektu odvíja od miery nebezpečenstva (rizika), ktoré so sebou daná prevádzka prináša. Miera rizika prevádzky dopravných prostriedkov determinuje povahu zodpovednosti ako sprísnenej objektívnej zodpovednosti uloženej subjektu, ktorý toto zvýšené riziko vyvoláva a má z neho úžitok; z tohto dôvodu by teda mal znášať aj nepriaznivé následky, ktoré vznikli realizáciou tohto rizika. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku sú: udalosť vyvolaná osobitnou povahou dopravného prostriedku (resp. dopravy), škoda a príчинná súvislosť medzi danou udalosťou a vznikom škody. Vzhľadom na sprísnenú (objektívnu) povahu zodpovednosti sa na vznik zodpovednostného právneho vzťahu nevyžaduje zavinenie. Obdobne nie je pre vznik zodpovednosti relevantný protiprávny úkon (protiprávne konanie zodpovedného subjektu), a to aj napriek tomu, že protiprávny úkon vo forme porušenia zákonnej povinnosti (či už povinnosti zakotvenej v Občianskom zákonníku alebo osobitnými právnymi predpismi súkromnoprávnej alebo verejnoprávnej povahy - napr. zákon o cestnej premávke) môže byť v konkrétnom prípade prítomný. Ani prítomnosť protiprávneho úkonu však nemení charakter zodpovednosti podľa § 427 a nasl. OZ, východiskovou požiadavkou vzniku ktorej je, aby škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Slovné spojenie „osobitná povaha prevádzky dopravného prostriedku“, ktoré je východiskovým pojmom pri určovaní príчинnosti vzniku škody podľa § 427 a nasl., vyjadruje špecifické vlastnosti, ktoré plynú najmä z fyzikálnych charakteristík prevádzky dopravného prostriedku a ktoré odlišujú prevádzku dopravného prostriedku od iných druhov prevádzky. Pôjde o také charakteristické znaky, ktoré spravidla odôvodňujú založenie sprísnenej zodpovednosti z dôvodu určitej miery nebezpečenstva, ktorým sa v určitých situáciách tieto

vlastnosti a javy prejavujú navonok. Môže ísť napríklad o vysokú rýchlosť prejavujúcu sa vo vzťahu k prepravovaným osobám a veciam, ako aj vo vzťahu k okoliu, vysoká hmotnosť dopravného prostriedku, hybnosť dopravného prostriedku, ktorá neumožňuje okamžité zastavenie v prípade potreby, vytváranie vysokých teplôt, nadmerného hluku, nemožnosť opustiť dopravný prostriedok v prípade prerušenia prevádzky z vonkajších alebo vnútorných príčin a pod. (komentár Občiansky zákonník I., C.H.Beck 2019, 2. vydanie, Števcík a kol.).

8. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že sa škoda stala, ani výška škody vyčíslená faktúrou č. J. XXXXXX. Spornou zostala otázka, či žalovaní zodpovedajú za škodu podľa § 427 OZ. Žalobca tvrdil jasnú časovú a miestnu súvislosť medzi udalosťou vyvolanou osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a škodou, kým žalovaný v 2. rade túto súvislosť popieral argumentáciou, že poškodené vozidlo nezasiahla letiaca pneumatika z dopravného prostriedku, ale škoda nastala až v čase, keď pneumatika ležala na vozovke a žalobca si ju mohol všimnúť. Žalobca toto tvrdenie poprel, prekážku na ceste zbadal až v momente, keď sa zrážke nedalo vyhnúť v dôsledku rýchleho časového sledu jednotlivých udalostí (1-2 minúty) medzi odtrhnutím pneumatiky a jeho nárazu do nej. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, podporenú aj odborným názorom Národnej banky Slovenska, že škoda na vozidle žalobcu nepochybne vznikla v dôsledku udalosti vyplývajúcej z osobitnej povahy prevádzky motorového vozidla. Je nepochybné, že škodu na vozidle žalobcu spôsobil náraz do pneumatiky, ktorá sa odtrhla z vozidla žalovaného v 1. rade, rovnako je nepochybné, že k tejto udalosti došlo v dôsledku osobitnej povahy prevádzky motorového vozidla. Žalovaný v 2. rade ako liberačnú okolnosť uvádza, že vodič kamiónu nemohol odstrániť pneumatiku z vozovky bez ohrozenia vlastnej bezpečnosti, zrejme vzhľadom na okoloidúce vozidlá. Vodič kamiónu oblečený v reflexnej veste, ktorú je povinný v takýchto situáciách použiť, a teda viditeľný z väčšej vzdialenosti, by ohrozil sám seba, keby sa pokúsil pneumatiku z vozovky odstrániť, ale pneumatiku ležiacu na ceste bez akýchkoľvek reflexných prvkov v čase o 23.30, teda pri zníženej viditeľnosti, si podľa názoru žalovaného v 2. rade žalobca mohol a mal všimnúť. Argumentáciu žalovaného v 2. rade, že za škodu by zodpovedal iba v prípade, ak by auto žalobcu poškodila letiaca pneumatika, ale po dopade pneumatiky na vozovku už za škodu nezodpovedá, nie je možné akceptovať. Súd prvej inštancie mal jasne preukázaný kauzálny vzťah medzi udalosťou spôsobujúcou škodu a škodou samotnou, preto aplikoval na tento zodpovednostný vzťah § 427 OZ.

9. Žalobca v konaní bol úspešný v celom rozsahu, preto súd zaviazal neúspešných žalovaných na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalovaný v 2/ rade včas v celom rozsahu odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP.

11. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie absentovala podstatná skutočnosť a to, že žalobca v žalobe označil žalovaného v 2/ rade ako pobočku poisťovne z iného členského štátu, t. j. organizačnú zložku podniku zahraničnej osoby, ktorá nie je nositeľom právnej subjektivity a procesnej subjektivity. Súd zároveň nepoukázal ani na zákonné ustanovenia, podľa ktorých mal následne vo svojom rozhodnutí označiť za žalovaného v 2/ rade Generali Česká poisťovňa, a.s. konajúca prostredníctvom Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu ako stranu sporu. Súd taktiež nepoukázal na základe akého procesného postupu postupoval, resp. nepostupoval, aby sa s námietkou žalovaného v 2/ rade vysporiadal. V priebehu konania neprišlo ani k návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania v zmysle ustanovenia § 79 CSP. S touto procesnou skutočnosťou sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom dostatočne nevysporiadal, resp. v odôvodnení absentuje a ani neskúmal to, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd prvej inštancie konať a rozhodnúť. Žalovaný v 2/ rade nepovažoval takýto postup súdu za správny a zákonný.

12. Z označenia žalovaného v 2/ rade v žalobe nevyplýva, že by žalovaným v 2/ rade mala byť zahraničná právnická osoba, ktorá na území SR koná prostredníctvom jej organizačnej zložky.

13. Jednou z procesných podmienok konania je procesná subjektivita strán sporu, pričom túto subjektivitu má ten subjekt práva, ktorý v zmysle práva hmotného disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva. Žalobca v žalobe označil žalovaného v 2/ rade ako pobočku poisťovne z iného členského štátu, ktorá je zapísaná ako organizačná zložka v obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, ako to vyplýva aj z výpisu obchodného registra. Právne postavenie

pobočky poisťovne z iného členského štátu upravuje zákon č. 39/2015 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 4 ods. 4 ustanovuje, že pobočka poisťovne z iného členského štátu je organizačná zložka poisťovne z iného členského štátu umiestnená na území SR, ktorá má oprávnenie časovo neobmedzene vykonávať poisťovaciu činnosť v mene poisťovne z iného členského štátu. Žalobcom označený žalovaný v 2/ rade ako pobočka poisťovne z iného členského štátu, t. j. organizačná zložka podniku zahraničnej osoby aj napriek skutočnosti, že je zapísaná v Obchodnom registri v zmysle § 7 Obchodného zákonníka nie je nositeľom právnej subjektivity a procesnej subjektivity. Organizačná zložka nemá právnu subjektivitu, nakoľko subjektom všetkých právnych vzťahov je zahraničný subjekt.

14. V tomto smere žalovaný v 2/ rade poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 4CDo/124/2007 zo dňa 20.05.2008, ako aj na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.09.2020 sp. zn. 7CoCsp/40/2020-84 s tým, že zápis organizačnej zložky do obchodného registra nezakladá vznik neprávnej subjektivity.

15. Nakoľko žalobcom označená pobočka poisťovne z iného členského štátu ako organizačná zložka nie je nositeľom procesnej subjektivity, pričom v zmysle § 161 ods. 2 CSP ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, súd mal v zmysle § 62 CSP konanie zastaviť. Skutočnosť, že žalobca v konaní tvrdí, že možno takúto vadu konania považovať za nedostatok je neakceptovateľná. Žalovaný v 2/ rade nesúhlasí ani s vyjadrením žalobcu, že takúto vadu možno zhojiť v súlade s ustanoveniami CSP. Tvrdenia žalobcu sú v rozpore s princípmi, ako aj ustanoveniami CSP. Zároveň nie je možné návrh žalobcu na zmenu žalobného návrhu v časti označenia žalovaného v 2/ rade vyhodnotiť v súlade s ustanoveniami CSP. Žalovaný v 2/ rade podotkol, že návrh žalobcu na zmenu žalobného návrhu je možné len v prípade, ak sa rozširuje uplatnenie práva, alebo ak sa uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je taktiež i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Ak by aj súd pripustil zmenu žaloby, je jeho zákonnou povinnosťou, aby o zmene žaloby rozhodol samostatným uznesením, ktoré doručuje dotknutým stranám. Žalovaný v 2/ rade teda nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, nakoľko organizačná zložka zahraničnej osoby napriek zápisu do obchodného registra nezískava právnu subjektivitu, a teda absentuje i procesná subjektivita. Za žalovaného v 2/ rade je tak označený subjekt, ktorý nemá (ani v čase začatia konania nemal) procesnú subjektivitu s tým, že tento nedostatok nemožno odstrániť.

16. S poukazom na uvedené skutočnosti zastáva žalovaný v 2/ rade názor, že ako organizačná zložka podniku zahraničnej osoby nepožíva právnu subjektivitu, a preto nemôže byť stranou sporu. V prípade, že sa voči takto označenému subjektu vedie civilné sporové konanie, toto malo byť ex lege zastavené.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný v 2/ rade navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, prípadne, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

18. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2/ rade poukázal na to, že označenie organizačnej zložky, ako žalovaného, vychádza z toho, že práve konkrétna organizačná zložka podniku zodpovedá v konkrétnom prípade za škodu a práve táto konkrétna organizačná zložka podniku je zložkou, ktorej sa vec týka a jeho označenie v žalobe bolo neúplné, pričom poukázal na príslušnú súdnu prax v zmysle ktorej označenie nižšej organizačnej zložky na strane žalovaného účastníka, ktorej postavenie určoval zákon a následne odstránenie neúplnosti v tomto označení, nemožno hodnotiť ako zámenu účastníka, ale iba ako vadu spočívajúcu v neúplnom označení subjektu (4Cdo/11/1994). V súvislosti s označením žalovaného v 2/ rade žalobca využil zákonné prostriedky a neúplnosť označenia tohto subjektu ako odstrániteľnú procesnú vadu a postupom podľa § 139 CSP v nadväznosti na § 161 ods. 2, 3 CSP odstránil. Civilný sporový poriadok neustanovuje súdu povinnosť a neupravuje ani formu, akou má súd vyjadriť svoj súhlas s takouto zmenou, a preto ak po návrhu žalobcu súd pokračoval v konaní je zrejmé, že s navrhovanou zmenou a odstránením tejto procesnej vady súhlasil. Pokiaľ žalobca označil žalovanú právnickú osobu nepresne tak, že neuviedol správne jej sídlo, hoci niet pochyb o tom, kto je žalovaný, ide len o vadu žaloby, ktorú súd odstráni buď sám, alebo postupom podľa ustanovenia § 43 O.s.p. (teraz § 129 CSP) (R 46/2005).

19. S poukazom na uvedené preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

20. Žalovaný v 1/ rade sa pripojil k dôvodom odvolania, ktoré podal žalovaný v 2/ rade a navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel.

21. Žalovaný v 2/ rade vo svojej replike k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu zotrval na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach s tým, že z označenia žalovaného v 2/ rade v žalobe nevyplýva, že by žalovaný v 2/ rade mala byť zahraničná právnická osoba, ktorá na území SR koná prostredníctvom jej organizačnej zložky. Skutočnosť, že žalobca naďalej aj v podanom vyjadrení k odvolaniu tvrdí, že možno takúto vadu konania považovať za odstrániteľnú procesnú vadu a postupom podľa § 139 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 161 ods. 2, 3 CSP ju žalobca aj včas odstránil, je neakceptovateľná. Žalovaný v 2/ rade nesúhlasí ani s vyjadrením žalobcu, že takúto vadu možno zhojiť v súlade s ustanoveniami CSP.

22. Zároveň nie je možné návrh žalobcu na zmenu žalobného návrhu v časti označenia žalovaného v 2/ rade vyhodnotiť ako súladný s ustanoveniami CSP. Žalovaný v 2/ rade podotkol, že návrh žalobcu na zmenu žalobného návrhu je možné len v prípade, ak sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo, prípadne ak ňou je podstatná zmena rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Ak by aj súd pripustil zmenu žaloby, tak je o tejto zmene potrebné rozhodnúť samostatným uznesením.

23. Zo žaloby vyplýva, že žalobca za žalovaného v 2/ rade označil Generali poisťovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu. Z takéhoto označenia žalovaného v 2/ rade je zrejmé, že za stranu sporu žalobca označil organizačnú zložku zahraničnej právnickej osoby.

24. Žalobca vo svojej duplike k replike žalovaného v 2/ rade zotrval na svojich vyjadreniach s tým, že ustanovenie § 139 CSP týkajúce sa zmeny žaloby nevymedzuje náležitosti samotnej zmeny, pričom ide o dispozičný procesný úkon, ale v nadväznosti na § 161 ods. 2, 3 CSP je nutné uviesť, že odstránenie neúplnosti označenia žalovaného v 2/ rade nemalo za následok zmenu žaloby v takom rozsahu, ktorá by viedla k zastaveniu konania, nakoľko v žalobe a predložených dôkazoch neexistovala pochybnosť, kto je žalovaným subjektom, a preto argumentácia žalovaných spočívajúca v namietaní nedostatku procesnej subjektivity žalovaného v 2/ rade vedie k nesprávnemu výkladu, interpretácii a aplikácii ustanovení Civilného sporového poriadku.

25. Vadu návrhu na začatie konania nemožno podľa žalobcu zamieňať za nedostatok v podmienkach konania. Pokiaľ procesný úkon účastníka konania obsahuje zjavnú nesprávnosť, ktorej odstránenie nevyžaduje značnú procesnú aktivitu súdu, súd je povinný dať účastníkovi možnosť túto nesprávnosť napraviť ďalším procesným úkonom (ZSP 84/2006).

26. V zmysle súdnej praxe „prípadné nesprávne označenie žalovaného správneho orgánu preto nemôže mať samé o sebe za následok zastavenie konania pre nedostatok procesnej podmienky konania, pokiaľ žaloba obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (4Sžo/19/2011).

27. Neúplné označenie žalovaného v 2/ rade bolo odstrániteľnou procesnou vadou, ktorá bola podľa žalobcu zhojená v súlade so zákonom.

28. Ďalšie podania strán sporu dané neboli.

29. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a rozsudok v napadnutom rozsahu vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2/ rade zrušil podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a) CSP a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP konanie zastavil. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

30. Rozsudok nebol napadnutý odvolaním žalovaného v 1/ rade a nakoľko nejde o nerozlučné spoločenstvo účastníkov, kde by jeden úkon účastníka zaväzoval aj druhého účastníka na jeho strane nadobudpl vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade právoplatnosť a stal sa vykonateľným.

31. Odvolací súd skôr ako sa zaoberal vecou samou musel posúdiť, či odvolanie jedného zo žalovaných (žalovaného v 2/ rade) sa vzťahuje aj na druhého žalovaného (žalovaného v 1/ rade), ktorý odvolanie nepodal. Predmetom konania v predmetnej veci je návrh žalobcu na náhradu škody (§ 427 ods. 1, 2

OZ a nasl.) voči žalovanému v 1/ rade ako škodcovi a žalovanému v 2/ rade ako poisťovni. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na rozsah odvolacieho prieskumu vymedzeného odvolacími dôvodmi žalovaného v 2/ rade s poukazom na odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia bolo preto potrebné ako predbežnú otázku posúdiť, či sa odvolanie jedného zo žalovaných bude vzťahovať aj na druhého žalovaného, pokiaľ tento odvolanie nepodal.

32. Je potrebné konštatovať, že obom žalovaným bola uložená povinnosť zaplatiť istinu spoločne nerozdielne. Podstatné je preto posúdenie, či sa vydaný rozsudok týka účastníkov na žalovanej strane, z ktorých každý môže konať sám za seba, t. j. či majú samostatné procesné spoločenstvo, alebo je to tzv. nerozlučné procesné spoločenstvo, ktoré ak na strane žalovaného čo len jeden zo žalovaných podá odvolanie vo veci samej, toto odvolanie sa vzťahuje aj na ostatných žalovaných. Odvolanie jedného zo žalovaných sa nevzťahuje na ostatných žalovaných v prípade samostatného procesného spoločenstva, v ktorom každý žalovaný koná sám za seba a jeho procesné úkony nemajú vplyv na procesné postavenie iného účastníka. Preto podstatné pre posúdenie danej veci je, či sa podané odvolanie vzťahuje len na žalovaného v 2/ rade, alebo aj na žalovaného v 1/ rade.

33. Rozhodným pre posúdenie, či v prejednávanej veci sa jedná o nerozlučné spoločenstvo alebo o samostatné spoločenstvo považuje teória civilného procesného práva a zhodná judikatúra hmotnoprávnu povahu predmetu konania. O nerozlučné spoločenstvo ide len vtedy, ak povaha predmetu sporu neumožňuje, aby tento bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému zo spoločníkov. Napriek tomu, že právna úprava výslovne hovorí len o rozhodnutí vzťahujúcom sa na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, je obecné aj v českej teórii civilného procesného práva, s ktorou sa stotožňuje odvolací súd zastávaný názor, podľa ktorého ide o nerozlučné spoločenstvo len tam, kde je daná aktívna i pasívna miestna legitímácia v konaní, pokiaľ vystupujú v konaní všetky z hmotného práva oprávnené aj povinné osoby. V prípade nerozlučného spoločenstva platia úkony jedného z účastníkov i pre ostatných. Tento aspekt nerozlučného spoločenstva vyplýva z jeho materiálnej povahy, kedy ide v konaní len o jeden právny pomer. Z povahy veci vyplýva, že v konaní bude z pravidla prakticky možné, aby konali všetci účastníci spoločne. Z ohľadu na nedeliteľnosť uplatneného práva je zrejmé, že žiaden zo žalovaných nemôže uzavrieť sám za seba so žalobcom súdny zmier a že žiaden zo žalobcov nemôže vziať žalobu len vo vzťahu k sebe a podobne. Účinky dispozičných úkonov jedného z účastníkov v nerozlučnom spoločenstve ovplyvňujú postavenie spoločníkov ostatných.

34. Preto podstatným pre posúdenie, či sa v prejednávanej veci jedná o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je povaha predmetu konania z hmotného práva, ako aj to, či žalobca mohol svoju žalobu podať samostatne voči každému zo žalovaných, alebo musel žalovať naraz oboch žalovaných bez toho, aby sa zmenila pasívna legitímácia žalovaných.

35. V prejednávanej veci sa žalobca domáha svojho nároku z dôvodu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa § 427 a nasl. O.Z.(voči žalovanému v 1/ rade) a z dôvodu poisťného plnenia (voči žalovanému v 2/ rade). Je teda zrejmé, že žalobca sa mohol domáhať tohto svojho nároku voči každému zo žalovaných samostatne bez toho, aby sa zmenila ich pasívna legitímácia a že povaha prejednávanej veci z hmotného práva umožňuje rozhodnúť o žalovaných samostatne.

36. Rozsudok preto z dôvodu, že žalovaný v 1/ rade voči nemu nepodal odvolanie vo vzťahu k nemu nadobudol právoplatnosť a stal sa aj vykonateľným.

37. Z obsahu žaloby žalobcu vyplynulo, že žalovaný v 2/ rade ako strana sporu bol označený Generali poisťovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 54 228 573.

38. Z výpisu z obchodného registra Mestského súdu Bratislava III, oddiel Po, vložka č. 8774/b, vyplynulo obchodné meno organizačnej zložky: Generali poisťovňa, pobočka poisťovňa z iného členského štátu, sídlo organizačnej zložky: Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 54 228 573. Ďalej z výpisu z obchodného registra vyplynulo, že zahraničnou osobou je Generali Česká pojišťovna, a.s. so sídlom Spálená 75/16, 110 00 Praha, Česká republika, právna forma: akciová spoločnosť, vedená v obchodnom registri Mestského súdu Prava, č. záp. B 1464.

39. Podľa ustanovenia § 60 CSP, stranami sú žalobca a žalovaný.

40. Podľa ustanovenia § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

41. Podľa ustanovenia § 67 CSP, každý môže pred súdom samostatne konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony.

42. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

43. Podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

44. Podľa ustanovenia § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie ak tento zákon neustanovuje inak.

45. Podľa ustanovenia § 21 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zahraničné osoby môžu podnikáť na území SR za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu, ako slovenské osoby, pokiaľ zo zákona nevyplýva niečo iné. Zahraničnou osobou sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba s bydliskom, alebo právnická osoba so sídlom mimo územia SR. Slovenskou právnickou osobou na účely tohto zákona sa rozumie právnická osoba so sídlom na území SR.

46. Podľa ustanovenia § 21 ods. 3, 4 Obchodného zákonníka, podnikaním zahraničnej osoby na území Slovenskej republiky sa rozumie na účely tohto zákona podnikanie tejto osoby, ak má podnik alebo jeho organizačnú zložku umiestnenú na území Slovenskej republiky. Oprávnenie zahraničnej osoby podnikáť na území Slovenskej republiky vzniká ku dňu zápisu tejto osoby, prípadne organizačnej zložky jej podniku v rozsahu predmetu podnikania zapísanom do obchodného registra. Návrh na zápis podáva zahraničná osoba.

47. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Obchodného zákonníka, organizačnou zložkou podniku sa rozumie oštepny závod alebo iný organizačný útvar podniku podľa tohto zákona, alebo osobitného zákona. Oštepny závod je organizačná zložka podniku, ktorá je ako oštepny závod zapísaná v obchodnom registri. Pri prevádzkovaní oštepného závodu sa používa obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o oštepny závod.

48. Podmienkou, aby niekto mohol byť stranou v civilnom procese je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosťou byť stranou v konaní znamená spôsobilosť subjektu, mať procesné práva a povinnosti, ide teda o procesnú subjektivitu. Civilný poriadok v ustanovení § 61 CSP ustanovuje, že procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Odkazuje na hmotné právo. Vo všetkých civilných sporových konaniach majú procesnú subjektivitu tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva a teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu. Hmotnoprávna spôsobilosť mať práva a povinnosti ú právnických osôb vyplýva z ustanovenia § 18 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Podnikanie zahraničných osôb na území SR upravuje Obchodný zákonník. Podnikaním zahraničnej osoby na území SR sa rozumie podnikania zahraničnej osoby pomocou, resp. prostredníctvom organizačnej zložky umiestnenej na území SR. Oprávnenie zahraničnej osoby podnikáť na území SR vzniká dňom zápisu zahraničnej osoby, prípadne jej organizačnej zložky do obchodného registra v SR, pričom návrh na zápis podáva zahraničná osoba. Vzhľadom k nutnosti zápisu organizačnej zložky do obchodného registra má táto organizačná zložka zahraničnej osoby rovnaké postavenie ako oštepny závod v zmysle ustanovenia § 7 ods. 2 Obchodného zákonníka. Z toho vyplýva nielen to, že pri prevádzkovaní organizačnej zložky sa používa obchodná firma podnikateľa (zahraničná osoba) s dodatkom, že ide o organizačnú zložku a že vedúci organizačnej zložky zahraničnej osoby je zapísaný do obchodného registra a je splnomocnený robiť za zahraničnú osobu všetky právne úkony týkajúce sa tejto organizačnej zložky, ale i to, že zápisom organizačnej zložky zahraničnej osoby nevzniká rovnako, ako v prípade oštepného závodu právnická osoba. Zahraničnej osobe týmto zápisom vzniká len právo podnikáť na území SR. Skutočnosť, že organizačná zložka zahraničnej i právnickej osoby umiestnená na území SR je zapísaná

do obchodného registra neznamená, že táto organizačná zložka je nositeľom právnej subjektivity a spôsobilým účastníkom konania, resp. spôsobilou sporovou stranou. Vo všetkých týchto veciach týkajúcich sa organizačnej zložky je vždy nositeľom práva a povinnosti zahraničná osoba ktorej je organizačná zložka súčasťou. Právnu subjektivitu má preto vo všetkých týchto prípadoch výlučne zahraničná osoba a nie jej organizačná zložka.

49. Žalobca podal žalobu voči žalovanému označenému výlučne údajmi organizačnej zložky, ktorá nemá právnu subjektivitu, spôsobilosť byť sporovou stranou, preto išlo o nedostatok podmienky konania a to neodstrániteľný. Organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby, t. j. aj pobočka poisťovne z iného členského štátu nemá procesnú subjektivitu podľa ust. § 61 CSP, pretože nemá spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa § 18 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Procesnú subjektivitu a to spôsobilosť, mať práva a povinnosti v zmysle konštantnej judikatúry má len zahraničná právnická osoba a nie jej organizačná zložka a to aj napriek tomu, že je zapísaná v obchodnom registri. Stranou sporu pred súdom vždy musí byť zahraničná právnická osoba a to aj v prípade, že sa bude spor týkať jej organizačnej zložky, pričom uvedenie údajov o umiestnení organizačnej zložky podniku má význam iba pri posudzovaní miestnej príslušnosti v prípade, keď je zahraničná právnická osoba žalovanou stranou a žalobca nechce podávať žalobu na miestne príslušnom súde tejto osoby v zahraničí.

50. V zmysle ustanovenia § 161 ods. 1 CSP, kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže rozhodnúť.

51. Krajský súd vo vyvolanom odvolacom konaní za aplikácii ustanovenia § 161 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP prihliadol na neodstrániteľný nedostatok podmienky konania a to nespôsobilosť žalobcom označeného žalovaného v 2/ rade byť sporovou stranou, keďže išlo o nedostatok procesnej subjektivity označeného žalovaného, ako subjektu konania. Bolo nepochybné, že žalobca označil údajmi len organizačnú zložku a to pobočku poisťovne z iného členského štátu, ktorá nemá spôsobilosť mať práva a povinnosti a s ktorým nebolo možné v konaní pokračovať. Rozhodnutím krajského súdu bol rozsudok okresného súdu vo vzťahu k tomuto žalovanému zrušený a konanie voči žalovanému zastavené.

52. Krajský súd v súvislosti so svojim záverom a rozhodnutím poukazuje aj na judikované rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/53/2001, podľa ktorého právnej vety: „nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom konania, ktorý vedie k zastaveniu konania. Tento nedostatok nemožno odstrániť podľa § 43 O.s.p., pretože nejde o vadu podania spočívajúcu v jeho nesprávnosti alebo neúplnosti. Do úvahy neprichádza ani postup podľa ust. § 92 ods. 2 O.s.p.“.

53. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v prejednávanej veci neprichádza v úvahu ani postup podľa § 129 CSP (odstránenie väd podania) a ani postup podľa § 90 CSP (zmena na strane žalovaného). Rovnako tak neprichádza v prejednávanej veci v úvahu žalobcom uvádzaný procesný postup podľa ustanovenia § 139 CSP, týkajúci sa zmeny žaloby, keď zmenou žaloby je návrh žalobcu, ktorý rozširuje uplatnené právo (kvantitatívne), uplatňuje iné právo (kvalitatívne), alebo podstatne mení/doplňa rozhodujúce skutočnosti v pôvodnej žalobe, k čomu v prejednávanej veci nedošlo. Zmena označenia účastníka konania nie je považovaná za zmenu žaloby v zmysle § 140 CSP. Odvolací súd podotýka, že nejde o opravu zrejmej chyby v označení účastníka konania (žalovaného v 2/ rade), ani o zmenu identity účastníka konania (subjektívna prekážka), nakoľko pôvodný žalovaný subjekt, aj keď je zapísaný v obchodnom registri nemá procesnú spôsobilosť pre absenciu právnej subjektivity, keď organizačná zložka nie je samostatným právnym subjektom (nemá vlastné práva a povinnosti), napriek tomu, že je zapísaná v obchodnom registri. Všetky právne úkony a zmluvy, ktoré sa týkajú činnosti zložky sa uzatvárajú v mene materskej (zahraničnej) spoločnosti. Odvolací súd dodáva, že ide o obdobnú situáciu, ako keby splnomocnený zástupca uzatvoril v mene zastúpeného na základe generálnej plnej moci akúkoľvek zmluvu a následne by v prípade určenia neplatnosti tejto zmluvy nebol žalovaný zastúpený, t. j. ten, ktorý nadobúdala zo zmluvy práva a povinnosti, ale žalovaný by bol splnomocnený zástupca a to v takom prípade, keď už zomrel, kde rovnako, ako v žalobe označený žalovaný v 2/ rade by už nemal právnu subjektivitu.

54. Aj podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/130/2001 zo dňa 28.11.2001 vyplýva, že „ak v žalobe označený účastník nemá právnu subjektivitu (nie je spôsobilý byť účastníkom súdneho konania) nemôže súd pripustiť, aby na jeho miesto vstúpil do už začatého konania subjekt s právnou subjektivitou;

nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky tohto konania, pre ktoré treba konanie zastaviť.

55. Nesprávny je preto názor súdu prvej inštancie vyjadrený v úradnom zázname zo dňa 22.9.2023, podľa ktorého mal okresný súd za to, že ide len o upresnenie subjektu, nie o zámenu subjektu. Ide o nesprávne označenie subjektu, ktoré je možné odstrániť v zmysle § 129 ods. 1 CSP a nie je potrebné procesné rozhodnutie o upresnení subjektu.

56. V prejednávanej veci sa nejedná o nesprávne označenie subjektu, keď organizačná zložka bola označená správne (v zmysle obchodného registra), a preto pokiaľ súd prvej inštancie pokračoval ďalej v konaní a až v záhlaví napadnutého rozsudku označil žalovaného ako „GENERALI Česká pojišťovna, a.s. so sídlom Spálená 75/16, 110 00 Praha – Nové Město, Česká republika, IČO: 45 2752 956 (nesprávne uvedené IČO)“, správne malo byť 45 272 956 – pozn. odvolacieho súdu), konajúca prostredníctvom: GENERALI poisťovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 54 228 573, je takýto postup s poukazom na vyššie uvedené nesprávny, keď tento mal konanie voči žalovanému v 2/ rade tak, ako je označený v žalobe (určito, v súlade s obchodným registrom) zastaviť.

57. Krajský súd uvádza, že až v záhlaví napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie správne označil žalovaného, čomu však predchádzal nesprávny procesný postu (súd mal voči žalovanému v 2/ rade konanie v celom rozsahu zastaviť), ktorý nie je možné zhojiť ani v odvolacom konaní z dôvodu neodstrániteľnej vady konania, ku ktorej došlo pred okresným súdom, ktorý napriek v žalobe označenému žalovanému v 2/ rade ako nespôsobilému subjektu byť nositeľom procesnej subjektivity, byť stranou v spore, vo veci konal a rozhodol.

58. O trovách súdneho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP, v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP za primeranej aplikácie ustanovenia § 255 ods. 2 druhá časť vety CSP. Je nepochybné, že žalobca za žalovaného v 2/ rade označil subjekt bez právnej subjektivity, t.j. bez spôsobilosti byť nositeľom práv a povinností, tak z procesného hľadiska zavinil, že konanie pre tento neodstrániteľný nedostatok podmienky konania muselo byť voči tomuto žalovanému zastavené. Na druhej strane však pokiaľ súd na strane žalovaného v 2/ rade vo svojom rozhodnutí označil už subjekt so správnu právnou subjektivitou, potom takýto subjekt môže byť nositeľom práv a povinností a tým mu môže vzniknúť právo na trovy súdneho konania. Preto o trovách súdneho konania rozhodol tak, že úspešnému žalovanému v 2/ rade proti neúspešnému žalobcovi z dôvodu, že pre nesprávny návrh muselo byť konanie voči žalovanému v 2/ rade zastavené, priznal plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania vo vzťahu medzi týmito účastníkmi rozhodne v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu, že súd prvej inštancie pochybil v záhlaví rozhodnutia v označení identifikačného čísla organizačnej zložky žalovaného v 2/ rade. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie opravným uznesením odstrániť túto zrejmu nesprávnosť vydaním opravného uznesenia.

60. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).